

REGIONAAL TUCHTCOLLEGE VOOR DE GEZONDHEIDSZORG

Beslissing in de zaak onder nummer van: A2023/5815

A2023/5815

REGIONAAL TUCHTCOLLEGE VOOR DE GEZONDHEIDSZORG AMSTERDAM

Beslissing in raadkamer van 12 december 2023 op de klacht van:

A,

wonende in B, klager,
tegen

C,

bedrijfsarts, werkzaam in B,
verweerster, hierna ook: de bedrijfsarts,
gemachtigde: mr. D. Schut-Wolfs, werkzaam in Amsterdam.

1. De zaak in het kort

1.1 Klager is ontevreden over de begeleiding die hij tijdens zijn ziekteverzuim van de bedrijfsarts heeft gekregen. Hij maakt haar verschillende verwijten. De bedrijfsarts heeft deze verwijten weersproken.

1.2 Het college komt tot het oordeel dat de bedrijfsarts niet tuchtrechtelijk verwijtbaar heeft

gehandeld en dat de klacht kennelijk ongegrond is. 'Kennelijk' betekent dat het niet nodig is om

nog vragen aan de partijen te stellen en dat duidelijk is dat de klacht niet gegrond kan worden

verklaard. Hierna licht het college toe hoe het tot deze beslissing is gekomen.

2. De procedure

2.1 Het college heeft de volgende stukken ontvangen:

- het klaagschrift met bijlage, ontvangen op 10 juli 2023;
- het verweerschrift met bijlagen.

2.2 De partijen hebben de gelegenheid gekregen om onder leiding van een secretaris van het

college in gesprek te gaan (mondeling vooronderzoek). Daarvan hebben zij geen gebruik gemaakt.

2.3 Het college heeft de klacht in raadkamer behandeld. Dit betekent dat het college de zaak

beoordeeld heeft op basis van de stukken, zonder dat de partijen daarbij aanwezig

3. Wat is er gebeurd?

3.1 De bedrijfsarts wordt sinds 1 januari 2020 door de werkgever van klager ingehuurd voor de

begeleiding van verzuimende werknemers. Zij ziet klager bij twee ziekmeldingen: een ziekmelding op

29 maart 2023 en een ziekmelding op 3 juni 2023.

3.2 In het kader van de eerste ziekmelding ziet de bedrijfsarts klager een aantal malen op het spreekuur en op 25 april 2023 maakt zij naar aanleiding daarvan een probleemanalyse. Zij oordeelt dat sprake is van niet-werkgerelateerde klachten die een urenbeperking met zich meebrengen. Zij adviseert de werkgever een stappenplan voor re-integratieactiviteiten, die in een aantal weken zouden moeten leiden tot volledige werkhervatting in eigen werk. Klager is het eens met dit advies.

Op 16 mei 2023 schrijft de bedrijfsarts aan de werkgever dat klager weer volledig ingezet kan worden voor eigen werk. Zij adviseert hem nog niet volledig hersteld te melden *“maar een periode van twijfel aan duurzaamheid aan te houden van 4 weken”*. Hiermee wordt de begeleiding afgesloten.

3.3 De tweede ziekmelding van 3 juni 2023 wordt ook gevolgd door een aantal spreekuurbezoeken door klager. Op 13 juni 2023 acht de bedrijfsarts hem arbeidsongeschikt. Op 4 juli 2023 komt klager weer op het spreekuur van de bedrijfsarts. In het medisch dossier schrijft de bedrijfsarts hierover (alle citaten worden letterlijk weergegeven):

“(…)

zijn contract loopt rond 17/8 af, en hij wil niet dat verlengd gaat worden (...). Wn geeft aan wel te willen werken tot einde contract.

(...) hij geeft aan wel iets last te hebben van zijn knie maar niet anders dan normaal en hier wel mee te kunnen werken

hij staat op de wachtlijst voor een kijkoperatie (...) waarschijnlijk binnen een maand operatie (...)

hij kan mijns inziens ingezet worden bij MRT, dat zijn aangepaste werkzaamheden (...). Wn geeft aan dit niet te willen, hij wil gewoon werken in eigen werkzaamheden.

(...)

hij heeft een 31 uur contract en wil ook 31 uur ingezet worden aangegeven dat wij dan de eerste week 1 taak per dag inzetten, om te kijken hoe het gaat, dan mag

hij de week erna 2 taken per dag werken als het goed gaat (...) Wn gaat hiermee akkoord, hij wil

graag werken zegt hij. (...)”

Naar aanleiding van het spreekuur maakt de bedrijfsarts nog op dezelfde datum een probleemanalyse.

Zij acht klager beperkt in het werk, maar de prognose gunstig. Zij adviseert dat klager weer een start kan maken met werken en na 1 week weer volledig ingezet kan worden voor eigen werk.

3.4 Op 10 juli 2023 vindt een telefoongesprek plaats tussen klager en de bedrijfsarts. In het

medisch dossier staat over dit telefoongesprek:

“begint meteen boos en agressief te praten, wil mijn bignummer hebben, want gaat ervoor zorgen dat

er een melding gemaakt gaat worden over mij, gevraagd wat hij bedoelt, maar ik kom er niet tussen,

hij blijft schreeuwen en is niet voor rede vatbaar wanneer ik vraag of hij naar mij wil luisteren

blijft hij er doorheen schreeuwen

(...)

wn geeft aan helemaal niet met mij te hebben afgesproken om te gaan werken

hij kan helemaal niet werken zegt hij, hij wordt over 2 weken geopereerd aan zijn knie aangegeven

dat wn zelf heeft gezegd dat hij wil werken, maar dat ik toen heb gezegd dat wij eerste week dan 1

taak per dag doen, om te kijken hoe het gaat

hij schreeuwt dat dit niet besproken is (...)

gezien de hele manier van dit gesprek, heeft het geen zin om in welles nietes te blijven hangen,

aangegeven dat ik nieuwe terugkoppeling zal sturen naar wg waarin ik opschrijf dat hij niet ingezet

kan worden voor zijn werkzaamheden, dus nu arbeidsongeschikt is

wn is het daar mee eens. (...).”

3.5 In de terugkoppeling aan de werkgever schrijft de bedrijfsarts op 10 juli 2023:

“Deze

terugkoppeling vervangt het advies zoals omschreven in de probleemanalyse. Uw werknemer is arbeidsongeschikt. Er loopt een behandeltraject. Er staat een medische ingreep gepland

binnen 2 a 3 weken. Daarna zal uw werknemer ook een paar weken niet inzetbaar zijn

voor

werkzaamheden.”

3.6 Met een nieuwe probleemanalyse van 14 juli 2023 stelt de bedrijfsarts

vervolgens de eerste

probleemanalyse van 4 juli 2023 bij. Naast een aantal lichamelijke beperkingen

benoemt de

bedrijfsarts in deze probleemanalyse, anders dan in de eerdere probleemanalyse, ook beperkingen bij

het persoonlijk en sociaal functioneren:

“Verdelen van aandacht, eigen gevoelens uiten, omgaan met conflicten”.

De prognose van alle beperkingen, zowel werk- als niet-werkgerelateerd, is gunstig.

Als advies

schrijft de bedrijfsarts:

“Vanwege een miscommunicatie tussen werknemer en bedrijfsarts is er 10 juli een

nieuwe

terugkoppeling gestuurd naar werkgever. Vandaar dat de bedrijfsarts een nieuwe PA

opstelt en kan de

eerder opgestelde PA komen te vervallen.

Werknemer is momenteel arbeidsongeschikt.

Vanwege de beperkingen is hij nu niet inzetbaar voor zijn werkzaamheden. er staat

een medische

ingreep gepland over 2 weken.

Daarna zal werknemer moeten herstellen en revalideren.

Zodra de inzetbaarheid op peil is, kunnen de werkzaamheden weer opgebouwd worden.” De bedrijfsarts

tekent ook aan dat klager het eens is met dit advies.

3.7 Op 14 juli 2023 vindt nogmaals een telefoongesprek plaats tussen klager en de bedrijfsarts.

Klager is weer boos, omdat ook de terugkoppeling van 14 juli 2023 niet zou kloppen. Uit de

aantekeningen van het telefoongesprek in het medisch dossier komt naar voren dat bij klager verwarring bestaat over de begrippen arbeidsgeschiktheid

en arbeidsongeschiktheid. Aan het eind van het gesprek wordt dit helder voor klager:

“Uiteindelijk geeft hij aan dat hij snapt dat ik in terugkoppeling AO heb gezet. Wordt eindelijk rustig. Gevraagd

of hij alles nu begrijpt, hij geeft aan van wel. Aangegeven dat ik dus aan wg doorgeef dat hij AO

is, niet ingezet kan worden voor werk, en dat wij medische ingreep afwachten. Dat we dat afwachten

en daarna verder gaan kijken. (...)

We sluiten het gesprek op een normale manier af (...).”

4. De klacht en de reactie van de bedrijfsarts

3.1 Klager verwijt de bedrijfsarts dat zij:

a) dingen die hij in vertrouwen heeft verteld in strijd met haar beroepsgeheim aan de werkgever

heeft meegedeeld;

b) hem niet serieus heeft genomen en op 10 juli 2023 (*het college begrijpt: 4 juli 2023*) ten

onrechte hersteld heeft verklaard; zij kon daarover geen oordeel geven zonder dat zij informatie

bij de huisarts en de psycholoog had opgevraagd.

3.2 De bedrijfsarts verzoekt het college klager niet-ontvankelijk te verklaren en de klacht dus

niet inhoudelijk te behandelen. Voor het geval het college de klacht wel inhoudelijk gaat

beoordelen, verzoekt de bedrijfsarts het college de klacht ongegrond te verklaren.

3.3 Het college gaat hieronder verder in op de standpunten van partijen.

5. De overwegingen van het college

Ontvankelijkheid

5.1 De bedrijfsarts brengt geen redenen naar voren waarom klager niet-ontvankelijk zou zijn in

zijn klacht en het college ziet die ook niet. Het verweer van de bedrijfsarts ziet op het antwoord

op de vraag of de klachten inhoudelijk terecht zijn. Het college komt daarom tot het oordeel dat

klager ontvankelijk is in zijn klacht.

Welke criteria gelden bij de beoordeling?

5.2 De vraag is of de bedrijfsarts de zorg heeft verleend die van haar verwacht mocht worden. De

norm daarvoor is een redelijk bekwame en redelijk handelende bedrijfsarts. Bij de beoordeling wordt

rekening gehouden met de voor de zorgverlener geldende beroepsnormen en andere

professionele
standaarden. Verder geldt het uitgangspunt dat zorgverleners alleen tuchtrechtelijk
verantwoordelijk zijn voor hun eigen handelen.

Waarom heeft de bedrijfsarts niet tuchtrechtelijk verwijtbaar gehandeld?

5.3 Volgens klager in klachtonderdeel a) heeft de bedrijfsarts haar beroepsgeheim
geschonden. Hij

onderbouwt dit door te stellen dat de bedrijfsarts een kantoor heeft op de locatie van
de werkplek,

waar de werkgever de gesprekken zou afluisteren. Andere werknemers zouden dit
ook zo ervaren. De

bedrijfsarts betwist vertrouwelijke informatie te hebben doorgegeven aan de
werkgever. Bij haar

spreekuur zit zij als enige op de begane grond van het bedrijfspand van de werkgever.

De werkgever zit op de eerste verdieping. Tussen de spreekkamer en de wachtruimte
is een tussendeur en in de wachtruimte speelt muziek.

5.4 Tegenover de gemotiveerde betwisting van de bedrijfsarts is het door klager
gestelde

onvoldoende voor toewijzing van dit klachtonderdeel. De spreekuursetting zoals die
naar voren komt

uit het verweer van de bedrijfsarts is passend. Als het waar zou zijn dat de werkgever
onrechtmatig

de gesprekken van de bedrijfsarts met werknemers zou afluisteren, dan zou de
bedrijfsarts daarvoor

niet persoonlijk aansprakelijk zijn. Dat de werkgever de spreekuurgesprekken zou
hebben

afgeluisterd is echter niet onderbouwd. Klager heeft ook geen concrete voorbeelden
gegeven waaruit

dit zou kunnen worden afgeleid. Het college treft in de stukken, waaronder de zich in
het dossier

bevindende schriftelijke communicatie tussen de bedrijfsarts en de werkgever, ook
geen andere

aanwijzingen aan dat de bedrijfsarts haar geheimhoudingsplicht zou hebben
geschonden. In haar

terugkoppelingen en probleemanalyses heeft zij geen informatie aan de werkgever
doorgegeven die zij

op grond van haar beroepsgeheim niet had mogen delen.

5.5 Klachtonderdeel a) is niet gegrond.

5.6 Volgens klachtonderdeel b) heeft de bedrijfsarts klager onvoldoende serieus
genomen en heeft

zij hem op 4 juli 2023 ten onrechte hersteld verklaard zonder eerst informatie te
vragen bij zijn

psycholoog en huisarts. Deze informatie was volgens klager nodig voor dat oordeel.
Klager stelt dat

hij psychische problemen had, zwaar overspannen was en medicatie en pijnstillers
gebruikte, waarbij

het sterk afgeraden was te werken. De bedrijfsarts stelt dat zij bij het spreekuur van 4
juli 2023

van klager juist had begrepen dat hij weer volledig aan het werk wilde.

5.7 De klacht van klager is gedateerd op 6 juli 2023. Deze is bij het college per post
binnengekomen op 10 juli 2023. Het lijkt er dus op dat klager bij het opstellen van

deze klacht nog niet de inhoud van het telefoongesprek van 10 juli 2023 heeft kunnen meenemen. In dit telefoongesprek begint klager immers boos dat hij het BIG-nummer van de bedrijfsarts wil hebben en dat er een melding gemaakt gaat worden, terwijl er later in het gesprek overeenstemming ontstaat tussen hem en de bedrijfsarts in die zin dat zij alsnog oordeelt dat klager arbeidsongeschikt is.

5.8 Kennelijk is er bij het spreekuur van 4 juli 2023 een misverstand ontstaan tussen klager en de bedrijfsarts over het antwoord op de vraag of klager zich arbeids(on)geschikt achtte. Zoals ook uit het verslag van dit spreekuur blijkt, dacht de bedrijfsarts dat klager weer volledig aan het werk wilde en adviseerde zij mede daarom de werkgever dat dit onder voorwaarden mogelijk was. Gelet op dit uitgangspunt heeft de bedrijfsarts in de probleemanalyse van 4 juli 2023 een passend advies gegeven, te weten dat klager weer een start kon maken met het werk, maar wel met een taakopbouw.

Toen klager de bedrijfsarts in het telefoongesprek van 10 juli 2023 te kennen gaf dat dit advies niet klopte en niet paste bij zijn situatie vanwege de naderende knieoperatie, is de bedrijfsarts bij de terugkoppeling daarvan aan de werkgever en in de nieuwe probleemanalyse aan de wensen van klager tegemoet gekomen en heeft zij hem alsnog arbeidsongeschikt geacht.

5.9 Uit het vorenstaande blijkt naar het oordeel van het college dat de bedrijfsarts naar klager heeft geluisterd en hem serieus heeft genomen. Het is niet van belang aan wie het hiervoor vermelde misverstand te wijten is, nu de bedrijfsarts haar oordeel heeft bijgesteld. Zij heeft daarmee zorgvuldig gehandeld. Gezien de korte verzuimduur die aan de orde was en omdat zij meeding met het verzoek van klager was het niet nodig dat de bedrijfsarts informatie zou opvragen bij de huisarts en psycholoog van klager.

5.10 Klachtonderdeel b) is niet gegrond.

Slotsom

5.11 Uit de overwegingen hiervoor volgt dat de klacht in alle onderdelen kennelijk ongegrond is.

6. De beslissing

De klacht is in al haar onderdelen kennelijk ongegrond.

Deze beslissing is gegeven op 12 december 2023 door N.B. Verkleij, voorzitter, C.H. van Dijk, lid-jurist, F.M. Brouwer, J. Dogger en R.P. van Straaten, leden-beroepsgenoten, bijgestaan door F.J.E. van Geijn, secretaris.